

[Flemming Hansen]

forståelse for erhvervslivets betydning i det danske samfund. Kun gennem øgede investeringer skabes der øget produktion og dermed øget beskæftigelse. Det er normalt betragtninger, der er enighed om blandt de fleste af folketingets partier. Men disse ændringsforslag, som SF har stillet, og som socialdemokratiet har tiltrådt, viser noget ganske andet.

For det første foreslår man generelt, at der skal lovgives med tilbagevirkende kraft i begge lovforslagene, idet man ikke ønsker, at ikrafttrædelsesdatoen for lovforslagene skal være den dag, hvor disse er fremsat, men hele 4 uger før, nemlig den 1. marts 1985. Det er naturligvis helt uacceptabelt for det konservative folkeparti.

For det andet foreslår man, at mulighederne for at indregne omkostningerne ved øgede afskrivninger ved avanceberegning skal udgå af lovforslaget. Disse ændringsforslag bygger på den helt fejlagtige opfattelse, at afskrivninger er noget odiøst, noget, hvor man snyder ved at anvende det. Det er naturligvis fuldstændig forkert. Afskrivninger udtrykker det forbrug af driftsmidler, man har over en given periode, og er således en normal omkostning på linje med enhver anden omkostning i en virksomhed. Derfor er det også kun rimeligt, at omkostningerne ved øgede afskrivninger indgår fuldt ud på linje med enhver anden omkostningsforøgelse, som lovforslaget anfører må indgå ved avancefastsættelsen. Det må dog være klart, at kun gennem øgede investeringer når vi den øgede produktion og den øgede beskæftigelse, vi ønsker.

Lad mig også kommentere mindretallets, dvs. socialistisk folkepartis og socialdemokratiets, udtalelse om, at man burde have lavet et egentlig prisstop, hvad angår virksomheder inden for industri, handel og håndværk. Det har man ikke gjort, for det er ganske unødvendigt, når man tager den meget hårde konkurrence i betragtning, som hele det danske erhvervsliv befinder sig i. Det er fri konkurrence på et frit marked, og det er den bedste garanti for, at forbrugerne altid sikres den laveste pris, og ingen offentlige myndigheder kan styre dette bedre.

Om ændringsforslagene til lovforslaget om begrænsning af tantieme og vederlag m.v. siger man i bemærkningerne, at regeringen har fremsat også dette lovforslag for at retfærdiggøre indgrebene over for lønmodtager-

ne. Værre sludder skal man lede længe efter. Begge lovforslagene er fremsat for at skabe lighed mellem lønmodtagernes lønudvikling og de selvstændige erhvervsdrivendes indkomst, og der er balance mellem disse to grupper gennem de forslag til en helhedsløsning, regeringen har fremsat.

Hvis man foreslår en begrænsning af udbytte, får man en uligevægt, som ikke kan være rimelig. Ved at begrænse virksomhedernes avancer og foreslå prisstop for de liberale erhverv, samtidig med at man øger selskabsbeskatningen med 25 pct., fra 40 pct. til 50 pct., har man bestemt ladet erhvervslivet betale sin del af den pris, det koster at fortsætte genopretningspolitikken i Danmark.

Det er rigtigt, at erhvervslivet i det sidste par år har haft øgede overskud, men hvad er disse overskud brugt til? Danske erhvervsinvesteringer har i det sidste par år slået alle rekorder. I 1984 steg industriinvesteringerne med ca. 35 pct., og alt tyder på en yderligere investeringsvækst på 25 pct. i år, således at Danmark bliver det land i den vestlige verden, der har den kraftigste vækst i industriinvesteringerne. Det er den væsentligste årsag til de mere end 70.000 nye arbejdspladser, der er skabt i Danmark i de sidste 2 år.

Det er også klart, at aktionærerne ikke har hævet deres udbytter. Aktionærerne har i meget høj grad ladet virksomhedernes overskud blive i firmaerne til investeringer, og udbyttens andel har været faldende fra 34 pct. af overskuddet i 1981 til 21 pct. både i 1982 og i 1983. Også derfor er der ingen grund til at udvide dette lovforslag til også at omfatte udbytter, og vi kan ikke stemme for ændringsforslagene.

Jes Lunde (SF):

Det har været meget magtpåliggende for regeringen i de sidste dage at give befolkningen indtryk af, at dette indgreb var socialt afbalanceret, idet der blev taget både fra den ene og fra den anden. Der er derfor grund til at opholde sig lidt ved de lovforslag, vi nu er kommet til, da det jo netop er dem, der skulle illustrere, at regeringen også er villig til at tage fra erhvervslivet.

Hvad er det så, der er sket på dette område? Der er sket det, at regeringen har sagt nej til et prisstop, nej til et huslejestop og nej til udbyttebegrænsning. Det lændeklæde, der